

ВОРЗЕЛЬ, САНАТОРІЙ "УКРАЇНА"

Дуби столітні, сосни корабельні,
Як ті Атланти небо підпирають,
Між них підлісок, килимом зеленим,
Пташок хорали на гілках співають.

Росою свіжою умиті трави,
Ефіром чистим тихий ліс покрився,
В блакиті неба хмарки кучеряві –
Неначе рай на землю опустився.

А персонал тут чуйний та уважний,
Комфорт і зручність бачиться відразу,
Ошатні корпуси стоять поважно,
Сказати можна від душі, а не для фрази.

Монументальність видно тут у всьому:
І в корпусах, і у деревах, і в природі,
Згадаєш все, як вернешся додому,
З добром і теплотою при нагоді.

Не віриться, що поряд мегаполіс,
А тут така незаймана місцина,
І чується, неначе райський голос:
Це Ворзель, санаторій "Україна".

Дата написання вірша: 2020-11-15